

RUNDSKRIV

fra

RIKSADVOKATEN

R. 713/87

Del II – nr. 1/1987

Oslo, 16. mars 1987

*Statsadvokaten i
Politimesteren i*

NARKOTIKASAKER – ENKELTE SAMORDNINGSSPØRSMÅL

1. Samordning av fengselsmyndighetenes praksis med refsels- og påtalepraksis ved narkotikaforgåelser i fengslene.

Fengselsstyret har i rundskriv Fst. 11/86 av 20. mai 1986 gitt retningslinjer for behandling av disiplinærsaker med tilknytning til narkotika. Vanligvis vil fengselsmyndighetene reise disiplinærsak ved bruk og besittelse av narkotika i fengslene. Underretning til politiet om forholdet vil bli gitt enten ved oversendelse av gjenpart av refselsbeslutningen eller også ved en særskilt rapport om forholdet. Også beslag av narkotika og utstyr for narkotikamisbruk sendes politiet.

Politiet må vurdere de mottatte opplysninger og eventuelt sette i verk etterforskning. Innførsel av narkotika til fengslene og misbruk der er alvorlige forhold. Disiplinær refselse vil ikke være en tilstrekkelig reaksjon. Ordinær strafferettslig reaksjon vil normalt være passende i tillegg til refselsen. Er refselse ikke ilagt, må imidlertid befatningen med narkotika under fullbyrdelse av fengselsstraff gi seg utslag i en strengere straffereaksjon enn den som ville ha blitt resultatet uavhengig av fengsels situasjonen, jfr. f.eks. Rt. 1984 s. 1087.

Beslaglagt stoff fra fengslene som antas å være narkotika eller ulovlige medikamenter, må politiet sende til analysering i samsvar med gjeldende praksis.

Fengselsmyndighetene ved den anstalt som har innrapportert narkotikaforgåelsen, bør holdes underrettet om etterforskningen. I innrapporterte saker skal politiet snarest mulig sende fengselsmyndighetene melding om analyseresultatet, påtalemyndighetens avgjørelse når etterforskning er ferdig og eventuell dom.

2. Meldinger til Kriminalpolitisen og Narkotikaseksjonen, Oslo politikammer.

I samråd med Kriminalpolitisen og Narkotikaseksjonen, Oslo politikammer, har man funnet den overflødig å fortsette melderutinen på blanketten «Statistikkblankett for narkotikasaker» (GP-5125). Bru-

ligere straffeprosesslov. En forutsetning for opplesningsadgang i disse tilfelle vil være at vitnet under det tidligere avhør er gjort oppmerksom på sin rett til å nekte å forklare seg, jfr. Andenæs «Norsk straffeprosess» s. 328—329. Dette må fremgå av politiforklaringen eller den rettslige forklaring.

På denne bakgrunn vil man innskjerpe at når politiet får kunnskap om alvorlig eller langvarig voldsutøvelse i familiesammenheng, bør det umiddelbart søkes foretatt politiavhør av fornærmede, mistenkte og andre familiemedlemmer. I samme forbindelse må politiet søke å sikre seg også tekniske bevis som f.eks. fotografi av slagmerker, skader o.l. Legeuttalelser om fornærmede må også snarest søkes innhentet.

Riksadvokaten antar at det vil være hensiktsmessig om politimestrene utpeker en bestemt politiembetsmann i sitt distrikt til å følge opp etterforskningen av saker om familievold. Det vil fremgå av det som foran er sagt at sakene krever en særlig årvåkenhet og oppfølging.

Fornærmedes behov for strafferettslig vern må også søkes ivaretatt ved en reaksjonspraksis som har tilstrekkelige preventive virkninger. Selv om det ofte ligger dype og uransakelige følelsesmessige konflikter bak voldsovergrep mot nærstående, er det i høy grad strafferettspleiens oppgave å reagere tydelig og bestemt mot slike overgrep av alvorlig eller vedvarende karakter.

Georg Fr. Rieber-Mohn